

Bilag 4.DE SAMVIRKENDE KØBMANDS-
FORENINGER I DANMARK*København V., 13. Februar 1948.**Hr. Handelsminister J. O. Krag, M. F.*

Den nugældende Prislov udløber med Udgangen af Marts Maaned d. A., hvorfor det er at formode, at den højtærede Minister er inde paa Overvejelser vedrørende dens Fornyelse. Med Henblik herpaa tillader Organisationen sig at fremsætte følgende Betragtninger:

Vor Organisation har ofte tidligere paavist de Ulemper, som Prisloven betyder for det danske Købmandserhverv og for det danske Samfund i det hele taget. For Købmændenes Vedkommende er Situationen denne, at medens Priser og de Omkostninger, der er forbundet med at drive Forretning, har været i stærk Stigning, fastholder Prisloven, i første Række dens § 8, Stk. 2 og 3, at Købmændene ikke maa tjene mere, end de gjorde ved Krigens Udbrud. Det siger sig selv, at denne Retningslinie, hvorefter Købmændene stilles ringere end andre Befolkningsgrupper, ikke længere lader sig opretholde. Den skete Forskelsbehandling kan fra en uhildet Betragtning kun betegnes som en Uretfærdighed. Den svækker yderligere det for Samfundets Trivsel saa betydningsfulde Købmandsinitiativ. Den Politik, som Prisloven er Udtryk for, kombinerer en haardhændet Priskontrol med fri Løndannelse. Dette vil føre til en Skævhed, der er farlig for det danske Samfunds økonomiske Trivsel.

Vor Organisation har derfor ved hver given Lejlighed fremhævet, at en Lempelse af de gældende Prisrestriktioner er paakrævet. I en Skrivelse af 25. Oktober 1946 til den daværende Handelsminister foreslog vi, at man burde lempe Prisrestriktionerne derhen, at man som en Overgang til frie Forhold burde genindføre Regler efter de Retningslinier, der er angivne i Bekendtgørelse om Varepriser m. v. af 19. Oktober 1939. Vi mener fremdeles, at dette vilde være en god Vej at anvende, men andre Fremgangsmaader kan ogsaa bruges. Det afgørende maa her være, at Prisrestriktionerne lempes paa en saadan Maade, at det kan siges, at en begyndende Afvikling finder Sted. I andre Lande har man med Held baaret sig saaledes ad, at man successivt lod Prisdannelsen for bestemte Varegrupper blive fri, saa snart Forholdene tillod dette. En lignende Fremgangsmaade vil efter vor Opfattelse være anvendelig i Danmark. Prisrestriktionernes Formaal er at forebygge Inflation, men ikke alle Varegrupper er lige betydningsfulde i denne Forbindelse. Fra officiel Side har man forsøgt at give en Rangorden af Varerne i denne Henseende ved Udregningen af Pristallet. Nogle Varer, det drejer sig især om de saakaldte luksusbetonede Varer, indgaaer overhovedet ikke i Pristallets Udregning, medens andre Varer bliver medtaget deri, men med forholdsvis mindre Vægt, end de mest livsnødvendige Forbrugsvarer, idet man har erkendt, at saadanne Varer ikke har den afgørende Betydning for den brede Befolknings nødvendige Forbrug. Fritager man Varegrupper af den omhandlede Art fra at falde ind under Prisrestriktionerne, erkender man samtidig, at disse Restriktioner ikke bør have et videregaaende Omfang end det Formaal, der har ført til deres Indførelse, motiverer. Man vilde samtidig slaa fast, at man ikke ønsker andre Indgreb i Prisdannelsen end de, der er dikteret af vægtige Samfundshensyn, og man vilde have vist en Vej, der kan betrædes efterhaanden, som forbedrede økonomiske Forhold tillader en yderligere Afvikling af Prisrestriktionerne. Organisationen tillader sig derfor at henstille, at man forsøger en begyndende Afvikling af Prisrestriktionerne efter de Retningslinier, der er skitsret ovenfor.